

Kadınlar Günü Kutlu Olsun!

8 Mart günü dünyada kadınlar günü olarak kutlanıyor.

Bugüne yüklenen anlam, ülkeden ülkeye, bölgeden bölgeye göre değişkenlik arz etse de, aslında vurgulanmak istenen insan onurunun kutsallığıdır.

Çünkü insan onuru bir bütündür. Bu onurda erkek de, kadın da aynı oranda mevcuttur. Erkeğin onuru ne kadar saygınsa, kadının da o denli saygın ve kutsaldır.

Bu temel gerçek yaratılışın özüdür. Varoluşun saf halidir.

Esas mesele bu özü yakalamak ve bu saf hali kaybetmemektir.

Ancak insan heva (istek ve arzular) ve hevesini bu temel gerçeğin önüne koyduğunda özüne kilit vurmuş gibi olur. Bu da insanın egosunu/bencilliğini besler. Söylem ve eylem bağlamında insanın sevecen yüreğini katılaştırır. O katılma içinde kadın ve erkek onuru başta olmak üzere, yaşamın hakikatini ve yaşamın ruhunu var eden bütün güzel değerler ve erdemler kaybolur. Bu bağlamda bireysel ve toplumsal bilinç gelişmezse, yeni farkındalıklar kazanmazsa, gelişen olumsuzluk önyargısının düşünsel kökleri güçlenir, toplumdaki karşıtlıkları körükler. Bu durum devam ettikçe, kadın ve erkekte meydana gelen insanın insanlığı sakatlanır. İnsanın gelişimini sağlayan ve insanın ruhunu temizleyen temel etkenler zarar görür.

İyileştirme bağlamında bu durumu olumluya dönüştürecek yöntemler öyle güzel bir niyet taşımalı ki, insanı var olan karşıtlık duygularından çok ötelere uzaklaştırmalıdır. Özüne yakınlaştırmalıdır. Çünkü niyet ile

eylem, beden ile can gibidir. Cansız bir beden nasıl toprak oluyorsa, iyi niyet taşımayan her eylem de hüsrana olur. İyi niyet, azı çok, küçüğü büyük, değersiz değerli kılar. İnsanı ben merkezli olmaktan korur. Zira ben merkezli düşünceler/eylemler, insana kibir kazandırır. Var olan kibri büyütür, tevazuu yok eder. Ruhun dengesini bozar. Yaşamın dengesi bozulduğunda, oluşan dengesizlik, insanın davranışlarına, ilişkilerine ve pratiğine de yansımaktadır. Maalesef davranışlarda somutlaşan dengesizlikler, sorunların oluşmasına ve istenmeyen sonuçlara neden olmaktadır.

İnsanın zihinde geliştirdiği bakış açıları burada hayati önem taşır. O denli ki, bakış açıları hayata açılan bir pencere gibidir. Bu pencere olumsuz yargılarla dolu karanlık bir tünele de açılabilir. İnsan onurunun güzellikleriyle dolu seyre doyulmayan güzel bir bahçeye de açılabilir. Bu tamamen hayata bakış ve yetişme tarzıyla alakalıdır. Dolayısıyla hayata nasıl bakarsak, hayatımız öyle şekillenmeye başlar. Hayata bakış şekli tutumlara/davranışlara dönüşür. Bunlar da yaşam yolunu çizer.

Unutulmasın ki, insan, hak ve hakikate doğrulukla, kadına da, erkeğe de ve kâinattaki bütün canlılara da ahlakla yaklaştığında, ahlakla davrandığında insan olma ayrıcalığına kavuşur. İnsan olur ve hayattan daha çok keyif alır.

Süryani felsefesinin tanınmış üstatlarından Bardaysan (+ 222) bu doğrultuda şöyle yazar: **“İyilik insanın doğasıdır. Kötülük ise anomalidir.”**

İyiliğin özü ve hakikati değişmezdir. Değişen insanın algıları ve idrakidir. Bir insanda yaşam ve benlik algısı pozitif yönde dönüştükçe, geliştikçe, hayata bakışı da o oranda değişecektir. Evirilecektir.

Kadına dişi olarak değil, kişi olarak baktığımızda, bakabildiğimizde çok şey değişir. Evet, yetenekler, beceriler, roller farklı farklı olsa da, hayat bir bütündür. “**İnsan onuru**” bu bütünlüğün özünü ifade etmektedir. Burada hiçbir sömürü-üstünlük yok, eşitlik esastır. Bu eşitlikte kadın ve erkek ayrımı yoktur. Kutsal olan insan onuru aynı oranda hem kadına, hem erkeğe aittir. Dolayısıyla kadın erkek ayrımı anomalidir. Öze ait değildir.

Esas olan öze ait olan insan onurunun sevgi ve saygı ile yüceltilmesi ve değer görmesidir. Kadın-erkek fark gözetmeksizin gayri insani yaklaşımlarla bu onurun ezilmemesi ve sömürülmemesidir.

Çünkü insanın hayatına sorunları taşıyan en önemli nedenlerden biri, değerli olanı değersizleştirmektir. Hiçbir insan bir başkasını değersizleştirerek küçümsememelidir. Bütün ilişkilerde olduğu gibi, erkek kadını onurlandırmalı, kadın da erkeği....

Bütün mesele karşıtlık duygularından özgürleşip öze ait bu onura sahip çıkmaktır. Göreceli tutumları bir kenara bırakarak insanın kendisine ve başkasına değer vermesidir. Hizmetkâr güdülerle, tamamlanmak için başkasını imkânlarla göre tamamlayabilmesidir. Çünkü düşünsel kalıplara ve kurallara sığmayan SEVGİ yaratılışın sırrıdır. Sevgi var eder, sevgi yaşatır. Çünkü Rab, sevgidir. Dolayısıyla ahlaki kötülüğün ve bütün kötülüklerin panzehri anlayan sevgidir.

Kadın veya erkek, bu sırrı keşfeden insan, görünen ve görünmeyen farklılıkları olduğu gibi kabul eder. Kabullendikçe güçlenir. Güçlendikçe hafifler. Hafifledikçe ağırlaşır. Ağırlaştıkça olgunlaşır. Olgunlaştıkça onu sınırlayan sınırların ve yanlışların farkına varır. Farkına vardıkça, hayatın var eden bir sorumluluk anlayışı ile kaim olduğunu anlar.

8 Mart Dünya Kadınlar Günü Kutlu olsun.

Saygılarımla.

Yusuf Beğtaş

Süryani Dil-Kültürü ve Edebiyatı Derneği Başkanı / Mardin